

Estagell, 18-2-46.

Orta. Felipa Costabella.

Estimada: D'aquest matí, el carter m'ha lliurat quatre cartes: dues de teves, una del meu germà gran i una altra d'en Marcel·lí.

De les dues teves, una és del 30-1. Em dius en ella que el teu cosí Ramon t'ha tornat a escriure i que t'ha enviat una altra foto. Em plau que s'hagi decidit a casar-se. Aquesta "transigència" haurà satisfet la seva nova família. I òhinc la vella, sens dubte, no és veritat?

En Marcel·lí em facilita les poques noves que sap sobre el seu cunyat. Jo faré el que pugui per tal de "trobar-lo". L'altre dia etiqué a casa en Mirambell, el marit de la Rosa Fontener. No vaig pensar a parlar-li d'aquest assumpte, però li enviaré unes ratlles. Ell està ben situat per a ocupar-se'n, car treballa en el "Socors Quàquer" americà. A més, coneix en Raset i no dubto que s'interessarà per ell.

El meu germà em parla també de la imminència del naixement del seu tercer fill. Poder a hores d'ara ja és al món. Suposo que li agradaria que fos un nen. Però això és una cosa que no es fa.

L'altra lletra teva és del 10 del corrent. M'hi comunicues, entre altres notícies, que la teva amiga Cousita es troba ja amb el seu marit. No m'heu escrit encara.

Veig que et recordes molt bé d'aquella anada a Santa Bàr-
bera, aviat farà 12 anys. Jo tampoc no l'he oblidada. ~~Si~~
~~he~~ Ni cap de les excursions que aleshores feiem ensems.
Quen podem recomençar aquella vida?

"Ertic ben desencanyada", em dius. De certes il·lusions que
ens havíem format, potser sí que no en podem esperar
res. Però és possible, no gens menys, que jo pugui tor-
nar dins de poc. Doni he llegit al diari una informa-
ció que m'ha encoratjat. I ni tot el que ara es
pasta i es cuina no fos més que aigua de berratsges,
sempre ens queda el recurs que acaba de posar en
obra la teva amiga Conxita. Signi com signi, aquest
any ha d'ésser el de la nostra reunió.

Diuendres passat vam matar el porc. Mort, va pesar
75 quilos. Estava força gras.

El joveut d'ací ja fa prop d'un mes que fa car-
netolles. Pel que es veu, es vol rescabalar de la llor-
ga queresma dels anys de guerra.

Records. Una abraça i afectuosa abraçada del teu

Lu